

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4T/120/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616010774
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2021:7616010774.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Kráľovej a prísediacich Márie Fülöpovej a Radovana Komára na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. mája 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku o s l o b o d z u j e obžalovaného H.. Q. J., nar. XX.X.XXXX v F., trvale bytom F., ul. G. č. XXXX/XX, okres F., spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 7.12.2016 sp. zn. 3Pv 195/16/8810 pre skutok, že od nezistenej doby roku 2014 do 26.4.2016 v miestach bydliska maloletej, v byte na ulici W. č. X v W. K. B. a v rodinnom dome na ulici W. č. XXX/XX v obci Q., okres Spišská Nová Ves iným spôsobom sexuálne zneužíval osobu mladšiu ako 15 rokov S. K., nar. XX.X.XXXX a to tým, že ju ohmatával na intímnych miestach, vkladal jej prsty do pošvy a v presne nezistený deň v roku 2015 sa s ňou pokúsil vykonať súlož napriek tomu, že vedel, že maloletá nedovršila 15-ty rok svojho veku, ktorý právne kvalifikoval ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona,

pretože

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal dňa 8.12.2016 na tunajší súd obžalobu na H.. Q. J. pre skutok popísaný vo výroku tohto rozsudku, ktorý právne kvalifikoval ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a), c) Tr. zákona.

Prvostupňový súd rozhodol rozsudkom zo dňa 6.11.2017, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6To/21/2018 zo dňa 22.5.2018 a vrátený okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Následne došlo k zmene v zložení senátu, pričom obžalovaný nesúhlasil so zmenou, preto súd vykonal hlavné pojednávanie odznova.

Obžalovaný H.. Q. J. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný. K skutku zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že s matkou maloletej S. - Q. S. začal žiť asi v roku 2012-2013, vtedy mala mal. S. deväť rokov. Najprv bývali v byte na ul. W. v Spišskej Novej Vsi a následne sa v septembri 2015 presťahovali do domu v Q.. Partnerka mala ešte mal. syna J. a XX.X.XXXX sa im narodila spoločná dcéra K. Je bývalý vojak a svojich synov vychovával prísne, musel byť poriadok, dochvilnosť. To isté vyžadoval aj od nevlastnej dcéry Kristíny, napr. aby si upratala izbu, pomáhala mame, pomáhala so súrodencami. Ako výchovné opatrenie jej bolo napríklad povedané, že

nepôjde ku kamarátkam, kde ale napokon stále išla, fyzické tresty neboli. Keď sa k nim nasťahoval, bolo všetko v poriadku, vozil ju do školy, na tancovanie, skúšal do školy. Navonok nedávala maloletá nič najavo. Spoločne pozerali televízor, bavili sa spolu, tykala mu. Nebolo badať ani to, aby jemu prikladala vinu za rozchod rodičov. Asi po roku povedal priateľke, že jej nebude nič hovoriť ohľadom izby, nič vyčítať, lebo to nezvláda. Začalo sa to zhoršovať, keď už bývali v Markušovciach, asi skrz veku. Tela maloletej sa nikdy nedotýkal, okrem masírovania kolena, o čo ho požiadala. Videl ju nahú, keď vyšla z kúpeľne, mala deväť rokov, nemalo ho čo, na nej priťahovať. Nikdy sa netýkal jej intímnych častí tela, ani ona jeho, k ničomu sexuálnemu ju nenútil, nevkladal jej prsty do pošvy. Poškodená ho nikdy nezvádzala. Matka poškodenej ešte pred ich spolužitím bola na protialkoholickom liečení, o čom sa dozvedel až neskôr. Pila aj neskôr, preto vyhľadali psychologickú pomoc. Kristína sa za to na ňu hnevala. S Q. S. mali dobrý vzťah, všade spolu chodili, mali pravidelný sex, aj počas toho, keď bola tehotná. S. vzťah s matkou by popísal ako normálny, len sa jej nepáčilo, keď mala matka vypité. Keď ešte bývali v Spišskej Novej Vsi mala S. jedného kamaráta, chodili aj k ním. Keď bývali v Q. mala si s niekým četovať, čo sa dozvedel od partnerky až vo väzbe, že to bolo sexuálneho charakteru, nabádal ju, aby si strčila prsty medzi nohy a urobila sa, boli stopy po fotkách, ktoré už boli vymazané. Tiež sa vtedy dozvedel, že sa mala maloletá sebapoškodzovať.

K predloženej fotodokumentácii z č.l. 5 a nasl. uviedol, že na č.l. 5 vidí nohu a nejaký palec, nie je to on, nebola medzi nimi takáto situácia. Na ďalšej fotke je on, na zemi v detskej izbe, nevie, za akých okolností bola fotka vyhotovená. Na č.l.7 je foto hlavy, on mal vtedy krátke vlasy, na fotke sú dlhšie.

Svedok A. S. - otec mal. S. S. na hlavnom pojednávaní rovnako ako v prípravnom konaní uviedol, že o prejednávacom skutku sa dozvedel od polície, keď ho požiadali, aby s S. išiel na gynekologické vyšetrenie pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania. Doktor vyšetrením zistil narušenie panenskej blany. Pracoval v danom období na zhruba 20. dňové turnusy a pokiaľ bol doma, tak väčšinou cez víkend si mohol zobrať deti. S. sa sťažovala na obžalovaného, že ju sekíruje, buzeruje, že sa jej vyhráza, že ju neodvezie na tréning, alebo nepôjde na tréning. Ohľadne sexuálneho zneužívania sa nezdôverila nikdy. Až po pojednávaní, keď boli spolu povedala mu, že mala nejaké problémy s kolenom, obžalovaný jej ho natieral masťou a pritom ju ošahával. Viac mu nechcela povedať a keď chcel vedieť, prečo mu to nepovedala, uviedla, že sa bála ako zareaguje, aby nespravil nejakú hlúposť, nekonkretizovala akú. Nezdôverila sa mu, aby mala nejakého priateľa, až potom sa dozvedel od exmanželky, že bol nejaký chlapec a posielali si nejaké fotky. Po tomto skutku začala dcéra navštevovať psychológa, začala sa sebapoškodzovať. Ďalej uviedol, že bývala manželka sa liečila z alkoholizmu na Prednej Hore, keďže bola tehotná so synom, liečenie bolo prerušené. S. to už vnímala. Keď už s nimi nebýval a bol s S., hovorila mu, že mama drží viac pri Q. ako pri nej, bližšie to nerozoberala. Videl u S. zmenu, keď odišiel zo spoločnej domácnosti, bola z toho smutná.

Nakoľko na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že maloletá S. S. je liečená psychiatricky aj psychologicky, dochádza u nej k sebapoškodzovaniu, pričom najhoršie obdobie mala v súvislosti s vyšetrením predmetnej trestnej činnosti, súd aj keď je to vo výnimočných prípadoch možné, nepristúpil k výsluchu jej osoby, ale podľa § 270 ods. 2 Tr. poriadku bol na hlavnom pojednávaní vykonaný dôkaz prehratím obrazovo-zvukového záznamu z výsluchu maloletej S. S. zo dňa 27.4.2016 (vypočutej podľa § 134 ods.4, § 135 ods. 3,4 Tr. poriadku). Svedkyňa vypovedala, že spolu s otčimom sú asi štyri roky a začalo sa to možno pred rokom, začal ju obchytkávať a tak a potom pokračoval tak sedem, osem, zhrnúc to na pol roka, ju znásilnil. Keď to začalo, bývali ešte v Spišskej Novej Vsi, na Západe. Prvýkrát, to mamka nebola doma a on prišiel za ňou, začal ju obchytkávať. Pýtala sa ho, čo robí, on, že má byť ticho a že to bude ich malé tajomstvo a keci okolo toho. Potom sa ňou chodil tak pravidelnejšie, večer, keď si ľahla do postele, že ide spať, on vtedy prišiel, keď mamka bola napríklad vtedy v sprche, ale jednoducho mamka to nemohla vidieť. Prvýkrát ju obchytkával po celom tele, začalo to po pleciach a pokračovalo to čím ďalej tým nižšie. Ona vtedy sedela a pozerala telku, sadol si k nej a začal ju obchytkávať, najprv cez oblečenie, potom aj po holom tele, všade. Potom to prebiehalo podľa toho, akú mal náladu, niekedy to bolo každý deň alebo ho niečo nahnevalo, že niečo neurobila, tak jej dal pokoj dva, tri dni, týždeň a potom zase. Po mesiaci alebo mesiaci a pol ju začal dráždiť a blbosti okolo toho, jednoducho ju začal obchytkávať silnejšie a začal ju potom aj vyzliekať. Ona sa ho opýtala, že čo robí, či je normálny, snažila sa stále odtiahnuť, ale väčšinou to nechcel dovoliť. Držal ju pri sebe, povedal jej, že nie, že jednoducho tam bude a nedovolil jej odísť preč. Snažila sa brániť, stále ho odtlačala preč. K znásilneniu došlo tak sedem, osem mesiacov, možno polrok dozadu. Vtedy prišiel, začal ju obchytkávať, potom ju vyzliekol, bol na chvíľu preč, ona sa rýchlo obliekla, chcela ísť preč a vlastne prišiel naspäť, mal v rukách taký

olejček a znásilnil ju. Brat už spal, bol vedľa v izbe a mamka, myslí, že tiež spala so sestrou v obývačke a on ju zobral do spálne. Mala vtedy niečo s kolenom, mala niečo vytočené, vrel, že jej to ide natriet, mala tam obväz a každý večer si musela preväzovať a natierať octanovou masťou, tak povedal, že jej to ide natriet, zobral ju tam, odviazal jej ten obväz, čo mala, natrel jej to a potom jej to obviazal znova a potom ju začal vyzliekať. Zareagovala samozrejme tak, že čo robí, nech prestane. Obchytával ju, išiel po ten olejček a znásilnil ju. Predtým pohlavný styk nemala. Vie, čo znamená pohlavný styk. On vlastne len strčil a vytiahol, čiže dá sa povedať, že ju znásilnil, ale nebol to úplne, úplne pohlavný styk. Raz do nej vnikol. Ona ho vtedy asi buchla, že čo robí, že to jednoducho bolí a tak potom prestal. Dovolil sa jej obliecť a išla preč, ľahnúť si. Keď povedala, aby prestal, divne sa zatváril, ale pochopil, že ju to bolí, tak sa vlastne odtiahol preč, krivo na ňu pozrel a išla preč. Trošku krvácala. Najprv to nepovedala nikomu, až potom vlastne pani učiteľke, vedela o tom aj jedna spolužiačka, keď u nej prespávala, tak jej povedala a potom sa to dozvedela pani učiteľka. Raz sa to pokúšala povedať mame, ale nevedela aké to bude mať následky. Bála sa, nevedela ako mamka zareaguje a po ďalšie, čo on urobí, keď to zistí, že to povedala mamke. On vlastne hovoril, že to nemá nikomu povedať, že je to tajomstvo, že by to mohlo dopadnúť zle a samozrejme chápala, čo tým myslí. Ona povedala, že akože dobre. Pod tým, že by to mohlo dopadnúť zle chápala, že by mohol skončiť v base. Na otázku aký mala k nemu vzťah uviedla, že zo začiatku sa jej zdal nesympatický, nechcela si s ním vôbec potykať a nakoniec jej mamka povedala, že to je dobrý človek a bla, bla, tak vlastne si s ním potykala a akože nemala k nemu úplne taký vzťah, že aha dobre, v pohode človek, budeme si rozumieť. Brala ho tak divne, od začiatku jej bol taký divný, nesympatický. Potom sa trochu zblížili, keď boli spolu dlhšie, museli sa zblížiť, keď boli v spoločnej domácnosti, normálne sa s ním rozprávala, potom ho brat začal volať, aby sa s ním išiel hrať a bola tam aj ona, napríklad sa učila, no tak boli spolu častejšie, ale nebola to úplne, že dôvera. Keď ju začal obchytávať tak ho začala brať úplne inak, že je to jednoducho zbabelec, blbec a pred mamkou sa musela tváriť, že si spolu rozumejú, lebo nechcela, aby sa to dozvedela, lebo sa bála jeho reakcie, že čo vlastne urobí, že ublíži jej alebo mamke. Na otázku, z čoho usudzovala, že by jej mohol ublížiť, uviedla, že nevie, bol zo začiatku taký divný, zdal sa jej sebecký, jednoducho sa bála, mala taký pocit. Po znásilnení ju už neznásilňoval, ale stále to pokračovalo tým obchytávaním, za rovnakých okolností, mamka to nevidela a jemu sa zachcelo tak prišiel. Vtedy boli v dome, brat spal s ňou, mala veľkú posteľ, brat už väčšinou spal a on prišiel ku nej, ľahol si a začal ju obchytávať. Občas sa snažil o niečo iné, ale nevyšlo mu to, stále sa ho snažila nejak odbiť. Snažil sa ju akože vyzliekať, ale ona vedela, že kde to asi bude pokračovať, tak mu povedala, že nie. Snažila si vymýšľať všelijaké výhovorky, že je unavená, že sa jej treba ešte učiť do školy alebo že je tam brat. Snažila sa vymýšľať výhovorky, len aby odišiel preč. On sa pritom nevyzliekal, chcel od nej také klasické veci, aby mu to robila rukou, ale jednoducho mu povedala, že nie, nie je ochotná. Asi raz mu to urobila, keď ju k tomu donútil, jednoducho jej zobral ruku a povedal, že musí a držal jej ju. Nestalo sa nikdy, ani pri znásilnení, aby vyvrcholil. Fyzicky sa bránila iba tým, že ho odstrkovala, bol mohutný, čiže inak sa nemala ako brániť proti nemu, bola proti nemu slabá. Snažila sa kričať, ale jednoducho jej to nešlo, bála sa jeho reakcií, že príde mamka, všetko pukne a čo urobí. Stalo sa viackrát, že sa nahneval, vybuchol od nervov, on bol vcelku taký nervák a keď on jednoducho niečo povedal a sa to neurobilo, tak sa začal hnevať a museli robiť, čo on povedal, lebo automaticky ho potom nepočúvali a už bol nahnevaný a snažil sa dávať nejaké tresty, že ide za mamkou, že ona to zase neurobila a tak. Stalo sa aj, že sa mu nepodvolila, keď za ňou prišiel, bol nahnevaný a snažil sa jej zabrániť vo veciach, ktoré mala rada, napríklad tanec. Mamke dal najavo, že nemá niečo uložené v izbe, alebo že nie je niečo naučená, že má toho strašne veľa, že nebolo dobré ísť na tú tanečnú, alebo mala niečo s prstom a lekár povedal, že nemá na to dávať veľkú záťaž, ale že to nie je také zlé a chcela ísť na tanečnú, tam pracuje s nohami a nie s rukami a začal vyskakovať, že má niečo s prstom, nech tam nejde. Na otázku, či k znásilneniu malo dôjsť ešte keď bývali na W., uviedla, že áno. Potom, keď sa presťahovali, bolo to o trochu častejšie, pretože dom bol väčší, mamka spávala dole so sestrou, ona spala s bratom hore, Lukáško spal v jej izbe, lebo sa bál spať sám. Najprv o tom povedala spolužiačke Táni, potom spolužiačke Sabínke a potom sa to dozvedela pani učiteľka. Zo začiatku to nechcela povedať, ale potom, keď to povedala pani učiteľke si uvedomila, že ona to bude chcieť riešiť a povedala si, že dobre, aspoň to prestane. Naposledy ju obťažoval minulý týždeň, zase ju prišiel iba obchytávať. Keď mal napríklad ľadové ruky obchytával ju napríklad cez oblečenie, ale napríklad večer, keď išiel spať tak aj na holé telo. Zašiel jej aj rukou medzi nohy a napríklad prsty sa jej snažil vopchať dnu a jednoducho to nechcela, hovorila mu, že to bolí, aby prestal. Začala sa odťahovať a potom už prestal pri tom obchytávaní. Niekedy sa mu podarilo vojsť prstami dnu, určite tomu bolo viackrát ako raz. Bolo jej ťažko sa tváriť pred mamkou, že je všetko v pohode a zase ho nenávidieť. Bolo to ťažké, ale dalo sa to zvládnuť. Ďalej uviedla, že mala v minulosti priateľa ale rozišla sa s ním. Intímnosti spolu nerobili, nemala s ním pohlavný styk, to by si nedovolila. Mal vtedy štrnásť rokov a chodili spolu von a kecali.

Padla aj prvá pusa, ale začal robiť blbosti, našiel si druhú babu, tak ona povedala, že nie. S mamkou je to celkom v pohode, niekedy jej lezie na nervy, že jej dá často na starosť sestru, ale je to dobre. Na otázku, či to celé nechcela povedať mamke, uviedla, že bála sa jej reakcie, ako mamka zareaguje, nevedela to odhadnúť, ale bolo to hlavne kvôli tomu, že sa bála, že čo on urobí, či napríklad nezmláti ju alebo neublíži mamke, sestre a tak. Predpokladala, že skončí v base, ale nevedela, či to bude hneď alebo tak, ešte teraz sa bojí, že sa to podarí, vyjde z basy, či sa niečo nestane alebo že sa jej pomstí potom. Ohľadne mamky nevedela, či jej bude dôverovať, či hovorí pravdu, alebo že on to zase obráti ako to vie a bude klamať mamke, že nie, že je to určite nejaká blbosť. Nevedela, na koho strane mamka bude. Nevedela to odhadnúť. Teraz jej mamka dôverovala a bola z toho úplne vyhúkaná, celé dni potom stresovala, bála sa toho, čo bude ako to dopadne ale bolo to celkom v poriadku. Nerozumela tomu, prečo chodil za ňou, nehovoril nič a intímnom vzťahu s mamou. Ohľadne konverzácie s pani učiteľkou uviedla, že fotografia vznikla za všelijakých okolností, on prišiel, ona jej poslala fotografiu, rýchlo ho iba odfotila, boli to nekvalitné fotky a snažila sa čo najrýchlejšie to zaznamenať, lebo o tých fotkách nevedel. Odfotila s mobilom, lebo keď prišiel bola na mobile, četovala a keď prišiel rýchlo išla do messengeru a odfotila ho. Na tých fotkách je on, jeho ruka. Nevie presne kedy to povedala pani učiteľke, spolužiačkam to povedala tak maximálne štyri mesiace dozadu, vedeli to dlhšie, pomáhali jej s tým všetkým. Napríklad ju podporovali, že to bude v poriadku, že sa to určite vyrieši, že by to mala niekomu povedať, boli s ňou, keď to povedala pani učiteľke na krúžku, keď mala stresy, snažili sa ju rozosmiať, aby na to nemyslela. Bezprostredne po znásilnení o tom nepovedala nikomu. Bola na to už strašne dlho sama, nevládala, tak sa podelila s nimi, lebo im dôverovala, boli veľmi dobré kamarátky a pomohli jej. Pani učiteľke to povedala spolužiačka, ale ona bola na tom krúžku a povedala jej nech to všetko povie. Nevedela, ako pani učiteľka zareaguje, ale povedala, že to nemôže nechať len tak. Najprv bola rada, že sa to vyrieši, ale potom mala veľmi veľké stresy, ako to dopadne, ale zvláda to celkom v pohode. Nemala žiaden problém, mamka jej dôverovala, hneď tomu neverila, bola divná z toho, ale uverila jej a nie jemu. Keď sa to rieši, uľavilo sa jej ale má väčšie stresy kvôli tomu, ako to bude prebiehať.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že polovica z toho boli klamstvá. Nie je pravda, že všetci spali, keď jej masíroval nohu. J. sa hral a aj Q. S. bola hore a pozerala televízor.

Svedkyňa Q. S. - matka mal. S. zhodne ako v prípravnom konaní uviedla, že s obžalovaným sa poznala asi od roku 2012, po určitej dobe začali spolu žiť, najprv v trojizbovom byte v Spišskej Novej Vsi a potom sa v roku 2015 presťahovali do rodinného domu v Markušovciach. Ohľadne rozvodu, deti vedeli, že sa niečo deje, ubezpečili ich, že sa pre nich nič vážne nemení, lebo ich otec, keď bol doma staral sa o nich. S. to asi trápilo, lebo bola na otca naviazaná, vyslovene ale nejaký protest z jej strany nebol. Myslela si, že majú dobré vzťahy, Kristínka nemala nič proti tomu, aby obžalovaný s nimi býval, tykala mu. Obžalovaný mal dobrý vzťah k nej, synovi J. aj spoločnej ich dcére a nerobil medzi nimi rozdiely. Nevidela žiaden problém, jediný konflikt medzi obžalovaným a Kristínou bol poriadok v izbe. Obžalovaný sa zapájal do výchovy detí, nosil ju na krúžky, nemala problém ísť za ním s nejakou úlohou. Čo na ňu zaberalo, keď jej zakázali tanečnú, alebo zakázali ísť von. Ju však všetko rýchlo prešlo a dá sa povedať, že ju nakoniec na tú tanečnú pustila s tou podmienkou, že sa to nebude opakovať, ale samozrejme sa to opakovalo. Obžalovaný skôr prišiel za ňou a ona riešila, niekedy však aj on skričal. Kristína reagovala tak, že či to nevie povedať pekne, ale musí kričať. Povedala to jej, nie obžalovanému, pri ňom skôr buchla dverami. Vyslovene ale nemali medzi sebou rozbroje. Ona však mohla hovoriť dookola a nič sa nedialo, takže niekedy skôr jeho počúvla. Týkalo sa to však učenia a najmä poriadku v izbe. Fyzické tresty neboli vôbec. Nevšimla si zmeny na jej správaní, aby bola nejaká smutná, aby ju niečo trápilo. Nesťažovala sa na nič nevhodné. Dokonca, keď bývali v Markušovciach, pôsobili tam šťastnejší. Počas spolužitia s obžalovaným bola tehotná a narodila sa im dcéra, tehotenstvo mala bezproblémové a sexuálne žili s obžalovaným aj počas neho. V rámci domácnosti jej Kristínka pomáhala skôr s mladšími súrodencami, niekedy jej to vyčítala. Prichytila S. klamať, bolo to však vekom. Mala v tom období kamarátov a raz prostredníctvom facebooku prišla na jej veľmi intímnu konverzáciu s nejakým chlapcom, ktorá nebola príjemná. Bolo tam odfotené mužské prirodzenie a správy v tom smere, aby si to spravila, dala si tam tri prsty a v tomto zmysle. Bolo to predtým ako sa prevalil tento skutok. Bola z toho v šoku, konfrontovala ju asi po týždni, bola v kontakte s exmanželom. S. povedala, že s tým chlapcom fyzicky sexuálne nič nemala. V tom období mala S. problém s kolenom, starala sa o ňu ona, alebo niekedy jej ho prevážoval obžalovaný. O skutku sa dozvedela iba od vyšetrovateľky, S. nechcela o tom hovoriť ani potom, ako sa začalo vyšetrovať. Podľa nej má s Kristínkou pekný vzťah, nemá problém a príde za ňou, keď ju niečo trápí. S. S. musela navštevovať psychologičku aj psychiatricku, dochádzalo k sebapoškodzovaniu. Kým

obžalovaného nevzali do väzby, nič si na dcére nevšimla, obdobie potom bolo z jej pohľadu horšie a najhoršie bolo vtedy, keď bola vypočúvaná. Obžalovaný má stále kontakt s ich spoločnou dcérou Nikolou.

K predloženým fotkám na č.l. 5 a nasl. uviedla, že na č.l. 5 vôbec nevie, čo je odfotené, na ďalšej fotke je obžalovaný v detskej izbe, sedí alebo čupí, môže byť že pri posteli. Na fotke, kde odfotená hlava zhora, nevie povedať, či je to obžalovaný.

Svedkyňa Q.. H. D. O. zhodne ako v prípravnom konaní uviedla, že bola S. učiteľka a v 7. ročníku sa jej zdôverila, na podnet kamarátky, že sa jej stalo niečo zlé, partner jej matky ju znásilnil. Pýtala sa jej, či vie, čo je znásilnenie, povedala, že áno, a bola dosť inteligentná, aby to vedela. Dve jej kamarátky Sabína B. a I. S. už o tom vedeli. Ona následne podnikla kroky a oznámila to polícii. V. J. bol vzatý do väzby, S. to ťažko znášala, zvažovala, či urobila dobre, že to povedala. Následne si S. rezala žily, nakoľko sa nevedela vysporiadať s tým tlakom. S. jej poslala fotky, ktoré spolu s ich konverzáciou odovzdala. Písala, že sa ho bojí, že príde do jej izby, posielala jej fotky, ktoré mala odfotené mobilom. Hovorila o tom, že je dával ruky na intímne miesta, navštevoval ju v izbe, keď mamka zaspala v obývačke. Nepamätá si, či hovorila Kristína niečo o tom, že musela byť aktívna aj ona k nemu. S mamkou mala komplikovaný vzťah, mala ju rada, ale bolo jej ľúto niektorých životných rozhodnutí, ktoré ona urobila, hovorila o tom, že mamka pije, nemôže sa jej zdôveriť, lebo jej neverí. Kristína ako žiačka nebola z tých, ktorí by klamali, bola zodpovedná, bola chlapčenský typ, nebola líderkou. Predtým, ako sa to dozvedela, nevidela na S. zmeny v správaní, potom častejšie plakala. K predloženej komunikácii vrátane fotografií z č.l. 5-7 svedkyňa uviedla, že ide o snímky, ktoré jej poslala Kristína, keď mala potajomky odfotiť obžalovaného v jej izbe.

Na návrh prokurátora bola prečítaná časť výpovede svedkyne z prípravného konania zo dňa 26.4.2016, kde na otázku, či spomínala S. niečo, čo musela robiť ona jemu, uviedla, že áno, ale len v tom zmysle, že ona sa opýtala, či aj ona musí robiť niečo jemu, tak odpovedala, že áno. Po vysvetlení rozporu svedkyňa uviedla, že vzhľadom na odstup času si už nepamätá.

Svedkyňa W. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že je S. krstnou mamou a o danom skutku sa dozvedela od Q. S.. Navštevovala ich u nich doma. Ohľadne správania mal. S. v období 2014-2016 uviedla, že možno bola trošku utiahnutá. O skutku jej v prítomnosti matky povedala iba to, že sa to stalo a neklamala by. Nepamätá si, aby sa na obžalovaného sťažovala, že sa niečo deje. Z počutia vedela, že si mala maloletá vypisovať na internete niečo s nejakým chlapcom.

Na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď svedkyne zo dňa 28.6.2016 v časti, kde na otázku, či sa jej S. zdôverila s tým, že ju mal znásilniť obvinený uviedla, že nie nezdôverila, ale ona sa jej pýtala na to, keď to už celé vyšlo najavo a potvrdila, že ju mal znásilniť, všetky okolnosti jej nepovedala a ona sa jej detaily nechcela vypytovať, pretože je to háklivá vec a povedala, že sa to malo stať v dome v Markušovciach a vravela, že ju mal obťažovať ešte keď bývali na sídlisku Západ, ale nič bližšie k tomu nepovedala, ale to tiež vravela až potom, čo to vyšlo najavo. Ona sa pýtala, či si uvedomuje aká závažná je táto vec, tak vravela, že by mi neklamala a uvedomuje si, že je to vážne. Taktiež sa jej pýtala, prečo sa nezdôverila jej alebo niekomu inému a povedala, že sa bála, čo sa stane. Pri tomto rozhovore bol aj matka. Po vysvetlení rozporu svedkyňa uviedla, že vtedy takto vypovedala, nedokáže so zapamätať veci, ktoré sa stali tri roky dozadu.

Svedkyňa mal. I. S. zhodne ako v prípravnom konaní vypovedala, že v žalovanom období bola s S. najlepšia kamarátka. Vtedy sa jej zdôverila, že jej otčim Milan ju začal zneužívať. Chcela jej pomôcť a povedať to niekomu dospelému, no ona nechcela pomoc, len sa vyplakať a začala sa viac kamarátiť so W. B.. Na krúžku anglického jazyka sa oni tri o tom rozprávali, S. začala plakala a spolu to povedali pani učiteľke. Ohľadne samotného skutku nevedela veľa, prestúpila na inú školu a od kamarátov vedela, že to bolo na polícii. S. uviedla, že Milan ju zneužil, nepamätá ako ju mal zneužiť. Uviedla, že sa to malo stať viackrát, nepamätá akým spôsobom ju mal zneužívať, ale hovorila, že to bolo v jej izbe. Keď sa to oznámilo škole, prestali sa s S. kamarátiť, viac sa o tom s S. nerozprávala. Keď jej to S. povedala prvýkrát, verila jej a ľutovala ju. Následne mala pocit, že jej to prinieslo veľa pozornosti a že si to užívala a miestami mala pocit, že si to mohla vymyslieť. V podstate jej verila, keď už bolo spomínané, že je nejaké video.

Na otázku, ako sa správala S. predtým, ako sa jej o tom zdôverila, uviedla, že bola stále rovnaká, stále sa rovnako správala. Až potom, keď sa zdôverila, všimla si, že bola skleslejšia.

Svedkyňa mal. W. B. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola s S. spolužiačka aj kamarátka. Nevie v ktorom ročníku, ale na druhom stupni, im povedala o sexuálnom zneužití jej otčimom. Povedala, že bola s otčimom a spomínala obchytkávania, ku ktorým malo dôjsť viackrát. Keď povedala, že bola zneužitá, pochopila to, že išlo o znásilnenie a že k tomu došlo raz. Uviedla, že k tomu malo dôjsť v novom dome, v dobe, keď tam nebola jej mamka. Akým spôsobom to si už nepamätá a k obchytkávaniu malo dochádzať tiež v novom dome. Prvýkrát to povedala zvlášť a zo začiatku jej spolužiaci neverili. Keď zistili, že to bude pravda, išla s I. S. za pani učiteľkou D. O. a následne sa to riešilo. Nevie povedať, ako dlho o tom vedeli, kým to povedali pani učiteľke, nebolo to ale na druhý deň, mohlo to byť pol roka. Nepamätá si, či Kristína popisovala svoj vzťah k otčimovi, ale ona si myslí, že ho nemala veľmi rada. Mala rada svojho biologického otca. Keď spomínala to sexuálne zneužitie podľa jej vyjadrenia nesprával sa k nej dobre, kričal na ňu, nebol k nej milý. O mamke hovorila, že mala nejaký problém s alkoholom, ale mala mamku rada. Kristína bola potom smutnejšia, iné výraznejšie zmeny napr. v učení si nevšimla. Kristína mala mať v tom čase frajera, ale nevie bližšie, lebo neboli najlepšie kamarátky, asi si spolu písali cez messenger a facebook. Potom, čo sa to malo stať s otčimom sa Kristína menej usmievala.

Na návrh prokurátora bola prečítaná časť výpovede svedkyne zo dňa 1.6.2016, kde uviedla: že ešte jej Kika hovorila, keď ju obťažoval, tak mu vravela, že to povie mamke, ak neprestane a on prestal, ale vydržalo mu to dva týždne. Ešte im zvykla rozprávať, že sa bojí, že čo bude večer „mala depky“. Ešte hovorila, že jej nadával a to za rôzne veci. Poznámka: Nazerá do písomných poznámok“. Po vysvetlení rozporov svedkyňa uviedla, že si už teraz nepamätá, ale po prečítaní vie, že to tak bolo. Takto to rozprávala Kristína, že mu hovorila, že to povie mamke.

Na ďalšie otázky svedkyňa uviedla, že sa rozprávala o tejto záležitosti s Kristínkou medzi štyrmi očami raz alebo dvakrát. Raz keď išla na políciu a druhýkrát, keď u nich spala. Na výsluch na políciu si pripravila sama poznámky a opýtala sa aj Kristíny a niečo jej doplnila. Aj to na polícií povedala, čo jej Kristína doplnila, lebo si pamätala, že to hovorila. Bolo to s tým obchytkávaním, ona to rozprávala aj predtým. Na otázku obhajcu, či má tomu rozumieť tak, že konzultovala s Kristínou, to čo bude rozprávať na polícií uviedla svedkyňa, že áno.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa MUDr. Danica Caisová - Škultétyová, znalkyňa z odboru psychiatria, drogové závislosti a alkoholizmus a sexuológia, ktorá posudzovala osobu obžalovaného a odvolala sa na závery znaleckého posudku č. 37/2016. Podľa jeho záverov obžalovaný netrpí duševnou poruchou. V čase spáchania skutku mohol rozpoznať protiprávnosť svojho konania, mohol svoje konanie ovládať. Chápe zmysle trestného konania v plnom rozsahu. Jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný z psychiatrického hľadiska. Nebola zistená závislosť od alkoholu ani iných psychotropných látok. Sexodiagnostickým vyšetrením a analýzou PPG záznamu bola zistená porucha obsahovej náplne sexuálnych systémov označovaných ako BDSM (bondage, dominancia, sadizmus, masochizmus). Spôsobuje mu pôžitok a vyvoláva príjemné pocity presadzovanie dominancie, vyžadovanie poslušnosti a nadvláda. PPG záznam svedčí pre apetovanie žien v širokom vekovom spektre. Z anatomického hľadiska má predpoklady k úspešnej realizácii pohlavného styku.

Na doplňujúce otázky znalkyňa uviedla, že reakcie obžalovaného na podnety osôb ženského pohlavia boli málo vyberané. Najviac však reagoval na dievčatá vo veku hebefiliiek, to znamená vo veku puberty od 13 do 15 rokov. Podľa PPG vyšetrenia obžalovaný nemá pedofilnú orientáciu. Zo sexuologického hľadiska sa za dieťa považuje osoba, ktorá nemá sekundárne pohlavné znaky, to znamená ochlpenie a prsia, je to približne do veku 10-11 rokov. Zistená BDSM je menšinová sexualita v aktivite, nie v orientácii, dá sa realizovať rôznym spôsobom. Jedinec s BDSM môže žiť normálnym sexuálnym životom, môže mať partnerku, rodinu, ale predsa v niektorom správaní sa tá dominantná črta môže prejaviť. Obžalovaný nie je hebefilne orientovaný, nie je orientovaný na špecifickú skupinu dievčat v pubertálnom veku s pubertálnym erotickým správaním ako vyzývavosťou, necudnosťou, neschopnosťou párovať sa. Obžalovaný sa vo svojom BDSM neorientuje. Navrhla mu sexuologické liečenie ambulantnou formou, pretože BDSM patrí medzi vrodené poruchy sexuálneho systému a liečia sa tzv. náhľadovou liečbou, t.j. uvedomí si svoju deviáciu a vedie sa k tomu, ako môžu svoju deviáciu realizovať v medziach zákona. Preto navrhovala liečbu, aby obžalovanému pomohli prijať túto deviáciu.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých PhDr. Karin Štífelová, ktorá posudzovala osobu maloletej S. a uviedla, že na záveroch

znaleckého posudku č. 44/2016 trvá a odvolala sa neho závery. Podľa záverov znaleckého posudku sa aktuálny neverbálny intelektový výkon pohyboval v pásme vyššieho priemeru, teda v norme. Pamäťové schopnosti dosahovali úroveň priemeru až nadpriemeru, bez závažných špecifických porúch učenia a pamäti. Vzhľadom k adekvátnemu teda priemernému až nadpriemernému intelektu by mala byť maloletá schopná správne vnímať predmetné skutočnosti, poruchy vnímania neboli u nej zistené. Celkové pamäťové schopnosti boli v norme až vyššie, so zachovaním všetkých faktorov, bez zjavnej patológie. Schopnosť správne uchovávať v pamäti a následne neskreslene reprodukovat' prežité udalosti je zachovaná, poruchy pamäti neboli zistené. Časová orientácia je presná. Vzhľadom ku priemerným až ľahko nadpriemerným kognitívnym schopnostiam by mala byť maloletá schopná objektívne a pravdivo popísať okolnosti a udalosti, ktoré prežila. Výkonovo jej v tom nič nebráni. Tendencia ku možnému skresľovaniu prežitých okolností, či už vedomému alebo nevedomému je prípustná, a to vo forme zľahčovania - bagatelizácie, o čom môžu svedčiť: a) verbálne výroky maloletej o obsahu vyšetrovanej udalosti ako napr. „, na začiatku som to brala v pohode, ... ja som to vtedy nebrala vážne “, b) ako aj neverbálny - vonkajší prejav maloletej, ktorý nekorešpondoval s vyšetrovanou udalosťou - je v celku bez viditeľných emočných prejavov, jej správanie sa javí navonok ako štandardné až bezstarostné a nie sú jednoznačne prítomné znaky, ktoré by poukazovali na zintenzívnené vnútorné prežívanie. Vychádzajúc z údajov zo spisu a z rozhovoru s maloletou je však evidentné, že maloletá môže mať sklon k zveličovaniu až ku vedomému klamstvu, nakoľko v jej výpovediach sú značné rozpory i v zásadných termínoch. Ide o ňou poskytnuté údaje zainteresovaním osobám o priebehu znásilnenia, týkajúce sa miesta, času i prítomnosti resp. neprítomnosti členov domácnosti, ktoré sa výrazným spôsobom líšia. Ohľadom miesta udávala p. učiteľke a krstnej mame dom v Markušovciach, iným osobám už udávala byť na sídl. Západ, ohľadom času udávala p. učiteľke cca obdobie leta 2015, pracovníčke ÚPSVaR obdobie tehotenstva matky t.j. jún 2014- február 2015, sama udávala obdobie od 6 až 8 mesiacov dozadu, t.j. september - november 2015, ohľadom prítomnosti resp. neprítomnosti osôb v čase údajného znásilnenia - p. učiteľka dostala informáciu, že v tom čase nikto nebol doma, maloletá vypovedala, že mladší brat spal v detskej izbe a mama so sestrou spali v obývačke. Nakoľko ako sama uvádzala, išlo o údajne jednorazový nedobrovoľný sexuálny styk medzi ňou a otčimom, čo za takých okolností je pre maloleté dieťa emočne silný negatívny zážitok, je očakávateľné, že si to bude pamätať presnejšie. Tiež sa nezhodujú čas a osoby, kedy sa údajne maloletá zdôverila s vyšetrovanou udalosťou kamarátkam, sama počas výsluchu uvádzala, že cca 4 mesiace dozadu to povedala kamarátke Táni K., t.j. január 2016, tá sa však vyjadrila, že o tom vie od februára 2016, avšak Kristína to povedala vtedy viacerým, minimálne dvom kamarátkam počas návštevy u jednej z nich, kamarátka Sabína V. sa však vyjadrila, že informáciu o vyšetrovanej udalosti obdržala už vo 6. ročníku a vedela to len ona sama. Motívom možného vedomého klamstva vo forme pomsty voči matke môže byť i komplikovaný, ambivalentný, neistý a miestami až negatívne ladený vzťah medzi ňou a dcérou, hnev na matku za to, že ona údajne prenášala na mal. Kristínu neadekvátnu zodpovednosť a množstvo povinností týkajúcich sa spoločnej domácnosti ako i starostlivosti o mal. súrodencov, ktoré síce uniesla, ale stálo ju to veľa energie a času, taktiež matke vyčítala a vyčíta kladný vzťah k alkoholu až jeho abúzu, zároveň sa jej nepáčilo matkine závislé správanie na svojom partnerovi a nakoniec i fakt, že od matky nemala pocit plnej dôvery voči nej, o čom svedčí i to, že jedným z dôvodov, prečo sa s vyšetrovanou udalosťou nezdôverila matke bol, že si myslela, že jej neuverí. Motívom možného vedomého klamstva vo forme pomsty voči otčimovi môže byť jeho údajne prísny, niekedy maloletou chápaný až vojenský režim, ktorý ju obmedzoval v jej aktivitách a ochudobňoval o mnohé, jej veku preferované činnosti vo voľnom čase. Ako pozitívum vierohodnosti maloletej bolo hodnotené skóre ľži v dotazníku osobnosti, ktoré bolo v norme, čo vypovedá o tom, že maloletá nemá snahu sa javiť pred okolím v lepšom svetle a tendenciu nadmerne pozitívnej sebareprezentácie.

V čase spáchania vyšetrovanej udalosti ako uvádzala maloletá, vyšetrované údaje nevhodné správanie otčima voči nej bolo pre ňu neprijateľné a zmätočné, nerozumela mu a odmietala ho. Počas rozhovoru uvádzala i depresívne prežívanie až prítomnosť suicídálnych myšlienok. Vyšetovanie bolo a zrejme aj naďalej jej pre maloletú nepríjemné a zaťažujúce. Aktuálny psychický stav je neuroticky dekompenzovaný, v popredí sú prejavy výraznej neurovegetatívnej lability, a to najmä ťažké vnútorné napätie, depresívne nastavenie, neistota, pocity bezmocnosti a sklamania. Medzi vnútorným prežívaním a vonkajším správaním maloletej je však výrazná diskrepancia. Hoci výsledky vyšetrenia poukazujú na doslova psychotraumatizáciu, maloletej v jeho prežívaní, navonok sa jej správanie javí ako bezproblémové zodpovedajúce bežnej norme dieťaťa vo veku jej vrstovníkov, ba dokonca pôsobí až prekvapivo povrchovo stabilne. Takéto paradoxné vonkajšie správanie môže svedčiť o prítomnosti obranných mechanizmov osobnosti mal. dieťaťa ako napr. popretie, vytesnenie, príp. racionalizácia ale i

o účelovom klamstve, ktorého motívom by mohlo byť vedomé pranie niekomu poškodiť formou pomsty a to tak obvinenému ako i svojej matke.

K osobnosti maloletej uviedla, že je psychosociálne nezrelá, so schizoidne sa vyvíjajúcou štruktúrou, závislá vo vývine. Zmysel pre realitu je zachovaný, prítomné výrazné adaptačné ťažkosti. Správanie nadmerne uvoľnené, ľahkovážnejšie, energické, zaznamenaná zvýraznená rozumová kontrola senzitivity, disimulácia. Vzťahové väzby neosobnejšie, citovo oploštilejšie, je zameraná skôr na veci, výrazne egoisticky až narcisticky nastavená, v popredí opatrnosť a vzťahovačné tendencie. V prežívaní výrazné prejavy neurovegetatívnej lability. Počas vyšetrovanej udalosti mohla u nej prebiehať akútna reakcia na stres, ktorá však vychádzajúc z údajov od matky, pedagógov nemala intenzívne vonkajšie prejavy v správaní. Uviedli, že si nevšimli závažné zmeny v správaní maloletej, ktoré by mali napovedať o strese, ktorý údajne v tom čase prežívala. Je však možné, že svoje prežívanie dokázala dobre maskovať alebo jej prežívanie vzhľadom k jej citovej inhibícii nebolo ani vo vnútri tak intenzívne. Toto prežívanie mohlo zmierňovať aj fakt, že ňou udávané neadekvátne správanie sa očima voči nej nebolo výrazným spôsobom násilné alebo hrubé. Síce sa s ním ako sama udávala nestotožnila a odmietala ho, ale bránila sa viac menej slovne, príp. čiastočne fyzicky - odstrkávaním ho od seba alebo údermi rúk do jeho tela. Od vyšetrovanej udalosti neuplynulo také časové obdobie, aby mohla byť konštatovaná prítomnosť posttraumatickej stresovej poruchy. To, či jej aktuálne duševné rozpoloženie má priamy súvis s vyšetrouvanou udalosťou nie je možné určiť jednoznačne, nakoľko maloletá zažila počas svojho života niekoľko významných životných zmien i negatívneho charakteru, ako rozvod rodičov a jeho dopad, následne nepravidelný kontakt s biologickým otcom, ku ktorému prechovávala pozitívny vzťah, problém s dlhodobým abúzom alkoholu u matky, následne jej liečba a aktuálna recidíva, ktorej následky „znášala“ aj Kristína, príchod nového, ďalšieho člena do pôvodnej rodiny - matkinho nového partnera, ktorý začal s nimi žiť v spoločnej domácnosti a ku ktorému ako sama uvádzala, nemala od začiatku vytvorený pozitívny vzťah, skôr naopak, narodenie mladšieho, nevlastného súrodenca, s ktorým už nerátala, zmena bydliska. Všetky tieto uvedené faktory mohli mať a pravdepodobne aj mali určitý, predpokladá, že väčší vplyv na osobnosť maloletej ako takú. Maloletá sa nachádza v období puberty (cca 11. - 15. rok života), ktoré so sebou prináša množstvo fyzických ale aj psychických zmien v osobnosti, predovšetkým v citovom živote a v sociabilite. Ako príklad tých, ktoré môžu priamo súvisieť s týmto prípadom z citového vývinu a v spoločenských vzťahoch vybrala - neistota, lability, citlivá reakcia na kritiku, hanbenie sa, vzdor a trucovitosť sú oveľa aktívnejšie, citová zložitosť vytvára pocit osamelosti, sklon k uzatváraniu sa do seba, k sňeniu, nové erotické zážitky privádzajú pubescenta do nových situácií, i keď sexualita má v období zrenia značnú úlohu, nie je v centre ich psychického života. Pred okolím uvádzané zmeny v správaní sa maloletej môžu priamo súvisieť i so zložitým vývinovým obdobím, v ktorom sa práve nachádza.

Na doplňujúce otázky znalkyňa uviedla, že vo všeobecnosti bola u nej časová orientácia presná, čo sa aj od dieťaťa v tomto veku očakáva. Ohľadne konštatovaných odlišností jednou možnosťou je vedomé klamstvo, ale môže to súvisieť aj s jej prístupom, záležitosťou osobnosti, že tomu neprikladala taký význam, aký tomu reálne prináleží. Tiež išlo o tom, či jej záležalo na tom, podať presné informácie, alebo to nebolo pre ňu podstatné i napriek tomu, že výkonovo musí chápať, že je ide o veľmi dôležité skutočnosti a mala by mať časovú orientáciu presnú. Maloletá udávala jednorazový pohlavný styk a sexuálne obťažovanie zo strany otčima a všetky tieto veci by mali pôsobiť na dieťa negatívne. Vzhľadom na jej vek a kognitívne schopnosti nie je možné, aby si mylila sexuálny styk a obťažovanie. O okolnosti, že maloletá Kristína mala zasahovať do poznámok jednej kamarátky pred jej výpoveďou pred políciou vedomosť mala, ale pri hodnotení z toho nevychádzala, vychádzala z vyšetrenia maloletej. Z psychologického hľadiska sa ale pri takom správaní jedná o manipuláciu, určitú formu emočného vydierania a je možné, že maloletá to chcela využiť vo svoj prospech, tu sa už jedná o jednoznačne vedomé veci. Motívom takého konania maloletej mohla byť snaha vylepšiť svoj obraz alebo stotožniť výpovede, aby tam neboli rozpory. Pri konštatovaní novej pomsty voči matke vychádzala z toho, že maloletá mala pozitívny vzťah k biologickému otcovi a ako každé dieťa vníma nového muža do rodiny ako votrelca. Zároveň maloletá je egocentrický a excentrický typ a zrazu sa pozornosť jej matky z nej sústredila na nového partnera a vtedy mohli začať nedorozumenia, matka ešte bola často jednotná vo výchove s otčimom, čo sa jej nepáčilo, nebola s tým stotožnená, prišiel nový súrodenec. Tiež maloletá bola nahnevaná, že matka začala piť, boli recidívy a ako udávala sama, starostlivosť o mladšieho brata ostala na nej. Jej sa vyjadrila, že je tam ako slúžka. Takže hnev na mamu bol aj z tohto uhla. V teoretickej rovine, keď maloletá popisovala, že z jej strany nešlo o nejakú aktívnu obranu voči konaniu obžalovaného, môže prichádzať do úvahy, že sa jej to mohlo v určitej miere páčiť. Forma jej obrany ako to popisovala bola napríklad, že mu povedala, že je unavená, čo ju ako znalkyňa v tej chvíli napadlo,

že dospelé ženy často hovoria, keď nechcú pohlavný styk, že sú unavené, čiže bola tu akoby projekcia dospelšej reakcie, lebo neudávala, že by to škriabala, štipala, aktívne sa bránila. Malé deti si môžu myslieť, že je to v poriadku, ale maloletá mala 13. rokov a s jej intelektom to bolo zarážajúce. Ohľadne líži skóre nejde o to, že človek vedome klame, ide skôr o sociálnu naivitu človeka javiť sa pred okolím v lepšom svetle, správať sa sociálne žiaducim spôsobom, prezentuje sa nadmerne pozitívne. Zvyšuje to pravdepodobnosť vedomého klamstva, ale nemožno to dávať do rovnosti. Vtedy aktuálny psychický stav ako neuroticky dekompenzovaný s prejavmi výraznej neurovegetatívnej lability, ako ťažké vnútorné napätie, depresívne nastavenie, neistota, pocity bezmocnosti a sklamaní konštatovala na základe výsledkov vyšetrenia. Mohlo to byť výsledkom dopadu vyšetrovanej udalosti, ťažkej atmosféry vo vnútri rodiny, matka nevedela, či jej má veriť alebo nemá. Mohlo to byť v dôsledku toho, že chcela na seba niečím upozorniť, mať tajomstvo s dievčatami, ale zrazu sa spustila lavína. Mohlo tam ísť o kombináciu viacerých faktorov.

V konaní pred súdom bola do konania pribratá znalkyňa Mgr. Oľga Petrusová z odboru Kriminalistika, odvetvie Kriminalistická antropológia, ktorá podala znalecký posudok č. 22/2019 a jeho doplnok č.1 (č. 26/2020). Účelom znaleckého dokazovania malo byť posúdenie fotografickej snímky na č.l. 5 vyšetrovacieho spisu (zachytávajúcu časť palca v rozkroku) a podľa možnosti porovnať ho s palcom obžalovaného H.. Podľa znaleckého posudku zobrazenie na snímke na č.l. 5 bolo spôsobilé na skúmanie po predložení vhodného porovnávacieho materiálu. Komparáciu s fotodokumentáciou palca pravej a ľavej ruky obžalovaného boli vyhodnotených znaky: dĺžka prsta (relatívna), tvar prstu, tvar nechty, ktoré vykazujú typovú zhodu so znakmi na fotografiách predloženého porovnávacieho materiálu. Klasifikácia vzorov na chrbtovej strane prstov predložených materiálov a porovnanie nebolo vzhľadom na stav sporného materiálu dostatočné. Vzhľadom na počet a váhu vyhodnotených znakov nie je možné uviesť ďalšie závery (pravdepodobnostné, resp. individuálna identifikácia). Avšak z vyššie uvedeného vyplýva, že vyhodnotených popísaných znakov na tele vykazujú typovú zhodu.

Na hlavnom pojednávaní znalkyňa uviedla, že v danom prípade bolo možné vyhodnotiť len tie tri znaky, ktoré uviedla - dĺžka prstov relatívna, tvar prstu a tvar nechty, ktoré vykazovali typovú zhodu, čo znamená, že boli rovnakého typu, išlo o všeobecné typové znaky. Sporový materiál bol nižšej kvality, vyhodnotený ako spôsobilý na skúmanie, ale nie vhodný. Keďže sa dali vyhodnotiť iba tieto tri znaky, je to málo, aby sa dalo pristúpiť k ďalšiemu záveru. Bola zistená typová zhoda, nedá sa to viac vyjadriť. Dôležitú úlohu okrem počtu znakov má aj váha znakov ako sa v populácii vyskytujú, čiže ak by tam bola nejaká jazva alebo nejaký vzor na chrbtovej strane, ktorý má vyššiu identifikačnú hodnotu, vtedy by sa dalo pristúpiť k bližším záverom. V danej veci sa nedá ani vyhodnotiť, ktorému pohlaviu patria.

Na hlavnom pojednávaní boli podľa § 269 Tr. poriadku prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Podľa e-mailovej komunikácie na č.l. 4-8 maloletá S. konverzovala s učiteľkou Q. v dňoch 3.3.2016 o tom, že má strach ako to dopadne, 17.3.2016 napísala, že má dôkaz a priložila fotku, na ktorej je zachytená ruka - palec v rozkroku (bola predmetom znaleckého dokazovania), 20.3.2016 zaslala fotku obžalovaného ako sedí v detskej izbe, následne je ešte jedna fotka - vrch hlavy. Obžalovaný sa vyjadril, že z tých troch fotografií nie je zjavné, kto sa na vlastne na nich nachádza.

Z lekárskej správy Nemocnice s poliklinikou Spišská Nová Ves zo dňa 25.4.2016 vyplynulo, že po vykonanom gynekologickom vyšetrení mal. S. bol konštatovaný stav po narušení panenskej blany staršieho dátá, minimálne desať dní a viac. Podľa lekárskej správy detskej lekárky bola mal. S. dňa 29.9.2015 na ošetrení v ambulancii a sťažovala sa na bolesť kolien, pričom bola odoslaná na ortopedické vyšetrenie.

Podľa správy Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 21.4.2016 pracovníčky vykonali pohovor s mal. S., v rámci ktorého sa vyjadrovala aj o skutku.

Z rodného listu mal. S. je preukázané, že sa narodila XX.X.XXXX rodičom A.

Z evidencie priestupkov bolo preukázané, že obžalovaný má evidovaných iba päť priestupkov na úseku cestnej premávky. Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný v minulosti raz súdne trestaný Okresným súdom Trebišov v konaní sp. zn. 2T/489/1994, pričom sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Podľa pracovného posudku vtedajšieho spolupracovníka vykonával obžalovaný prácu

profesionálne, nemal s ním žiaden problém. Z charakteristiky z miesta trvalé bydliska obžalovaného nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku a zistil nasledovné:

Obžalovaný H. vyhlásil, že je nevinný a poprel, aby akýmkoľvek spôsobom sexuálne zneužil mal. S. v dobe, keď s ňou býval v spoločnej domácnosti v dôsledku nadviazania partnerstva s jej matkou. Potvrdil, že ako bývalý vojak bol náročnejší napríklad na poriadok, dochvilnosť, čo vyžadoval aj od mal. Kristíny. Výchovné opatrenia spočívali v zákazoch. Neskôr rezignoval, že už nebude nič hovoriť, nič vyčítať, lebo asi skrz vek sa to začalo v Markušovciach zhoršovať. Nemal pocit, že by mu maloletá dávala za vinu rozchod jej rodičov.

Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčovala mal. S., ktorá vo výsluchu v apríli 2016 uviedla, že asi pred rokom (teda cca začiatok roka 2015) ju začal obžalovaný obchytkávať a keď bývali ešte v byte v Spišskej Novej Vsi ju znásilnil. Obchytkával ju najprv cez oblečenie, neskôr po holom tele, najmä keď si večer ľahla spať a mamka bola v sprche. Pýtala sa ho, čo robí, snažila sa odtiahnuť, odtláčala ho. K znásilneniu došlo tak, že ju zobral do spálne natrieť koleno, čo urobil a začal ju vyzliekať a raz do nej vnikol. Buchla ho, čo to robí, že to bolí a prestal. Brat vtedy spal v detskej izbe a mama so sestrou v obývačke. Po znásilnení ju už iba obchytkával. Schádzal jej rukami medzi nohy a snažil sa je dnu vopchať prsty. Jej obrana spočívala v tom, že mu hovorila, čo to robí, odtláčala ho. Povedala o tom spolužiačke a následne to povedali pani učiteľke. Mame sa nezdôverila, lebo nevedela ako mama zareaguje a čo urobí obžalovaný, či neublíži jej alebo mamke, pričom sa nevedela vyjadriť z čoho ten pocit vyvodzuje. Z jej výsluchu tiež vyplynulo, že obžalovaný bol prísny vo výchove, museli robiť všetko ako on chcel a keď nie boli tresty. V súvislosti s jeho odmietaním, jej zakazoval veci, ktoré mala rada ako napríklad tanec.

Vzhľadom na rozpory vo výpovediach obžalovaného a mal. svedkyne súd z ďalších dôkazov overoval jednotlivé verzie priebehu skutku, ktorý sa obžalovanému kládol za vinu obžalobou.

Výpovede svedkov Q. neprispeli k objasneniu skutkových okolností, keďže o skutku sa dozvedeli iba sprostredkované od mal. S. Z výpovedí svedkov A. - rodičov maloletej vyplynulo, že na správaní sa maloletej si nevšimli žiadne zvláštnosti, nikdy nespomenula žiadne nevhodné správanie sa obžalovaného, ktoré by malo sexuálny podtón, či aby došlo k znásilneniu. Svedok A. potvrdil skutočnosť, že dcéra sa sťažovala na obžalovaného ohľadom výchovy, že ju buzeruje, sekuruje a vyhráža sa jej, že nepôjde na tréning, tiež sa sťažovala, že matka drží viac pri obžalovanom ako pri nej. Svedkyňa Q. tiež potvrdila, že obžalovaný sa zapájal do výchovy, konflikt s dcérou mal ohľadom poriadku v jej izbe. Ako tresty jej ukladali zákaz tanečnej, či ísť von. S obžalovaným mali bezproblémové partnerstvo aj čo sa týkalo sexuálneho života, aj počas toho, čo bola tehotná. Potvrdila, že dcéra jej niekedy vyčítala pomoc s mladšími súrodencami. Svedkyne Q. popísali, ako sa dozvedeli od mal. Kristíny o skutku, zároveň uviedli, že predtým ako sa im Kristína zverila, nebadali žiadne zmeny na jej správaní. Spolužiačky W. tiež uviedli, že v určitých okamihoch mali pochybnosť, že si to mohla Kristína aj vymyslieť. Ohľadne výsluchu svedkyne W. v prípravnom konaní bolo tiež preukázané, že svoj výsluch konzultovala s mal. Kristínou, ktorá jej dopisovala do poznámok nejakej skutočnosti.

Na základe vyhodnotenia výpovedí svedkov súd urobil záver, že obžalovaný bol zo spáchania skutku priamo usvedčovaný výlučne mal. S.. Vzhľadom rozdielnosť ich výpovedí sa jednalo o tzv. tvrdenie proti tvrdeniu.

Pochybnosti o tom, či sa skutok stal na základe výpovede mal. Kristíny Krivákovej mal súd v súvislosti s tým, že okrem toho, že nebol predložený žiaden iný dôkaz, ktorý by nasvedčoval pravdivosti jej výpovede.

Na podporu výpovede mal. S. mala slúžiť fotka, ktorú zaslala pani učiteľke Q. na ktorej je zhora zachytená ruka v rozkroku na holom tele a o ktorej tvrdila, že ju vyhotovila v súvislosti s konaním obžalovaného. Predmetná fotografia bola podrobená znaleckému skúmaniu a bol porovnávaný palec obžalovaného s palcom zachyteným na fotke, avšak so zistením, že palec síce vykazuje typovú zhodu na základe všeobecných znakov, avšak vzhľadom na nízku kvalitu porovnávacieho materiálu sa bližšie špecifikovať

nedá, nedá sa určiť napríklad ani to, ktorému pohlaviu palec patrí. Na základe posúdenia tejto fotky je nutné skonštatovať, že neusvedčuje obžalovaného, ale práve naopak, nie je vôbec preukázané za akých okolností vznikla, o aké osoby sa jedná na fotke. Aj čo sa týka ďalších dvoch fotiek, ktoré zaslala mal. Kristína učiteľke, je nutné uviesť iba to, že žiadnym spôsobom nepreukazujú páchanie trestnej činnosti, ktorá sa kladie obžalovanému za vinu. Obžalovaný je odfotený sediaci v jej detskej izbe a nič nenasvedčuje spojitost' tejto fotky so sexuálnym zneužívaním. Na ďalšej fotke je odfotená hlava zhora, kde okrem toho, že sa ani nedá presne identifikovať, že ide o obžalovaného, už vôbec sa nedá posúdiť a vyvodiť, za akých okolností vznikla.

Ďalej bolo objektívne preukázané, že mal. Kristína dňa 25.4.2016 už nebola pannou, nakoľko bolo lekárske vyšetrením zistené prerušenie panenskej blany. Opäť aj tu musí súd skonštatovať, že tento zistený fakt žiadnym spôsobom nepreukazuje, že k tomu došlo zavineným, protiprávnym konaním obžalovaného. Popri tom nedá sa opomenúť, že ešte v žalovanom období mala mal. Kristína konverzáciu na sociálnych sieťach s nejakým chlapcom (mužom) so sexuálnym zameraním v rámci ktorej bola napr. vyzývaná, aby si dávala prsty do pošvy.

Ďalším podstatným faktom je, že samotná výpoveď mal. S. bola spochybnená aj vykonaným znaleckým skúmaním psychologičkou PhDr. Karin Štiffelovou. Znalkyňa veľmi podrobne, objektívne a presvedčilo popísala osobnosť maloletej. Ako uviedla, mal. S. výkonovo nič nebránilo vypovedať pravdivo. Avšak ďalším zistením u maloletej bola možná tendencia k vedomému alebo nevedomému skreslovaniu prežitých udalostí. Znalkyňa poukázala na samotné verbálne výroky maloletej o tom, že to brala „v pohode“ ako aj jej vonkajší prejav, ktorý nekorenšpondoval s vyšetrovanou udalosťou, jej správanie sa javilo bezstarostné. Tu súd musí potvrdiť tú skutočnosť, že mal. Kristína naozaj popisovala konanie obžalovaného ako niečo, čo bolo proti jej vôli, uvádzala znásilnenie, pričom okrem toho, že to nepovedala nikomu z blízkych osôb, nikto z vypočutých svedkov - rodinných príslušníkov, spolužiačok, učiteľky, či krstnej mamy si na jej správaní nevšimli nič, čo by nasvedčovalo tomu, že sa môže diať niečo také závažné ako sexuálne zneužívanie a to práve s poukazom na tvrdenie mal. Kristíny, že všetko bolo proti jej vôli, pričom tomu nezodpovedal ani prejav jej správania, ani samotná obrana, ktorá nebola adekvátna vzhľadom k tomu, že sa malo jednať o niečo s čím nesúhlasila a malo k tomu dochádzať za prítomnosti rodinných príslušníkov v domácnosti. Maloletá Kristína sa síce vyjadrovala k tomu, prečo to nepovedala skôr (matke), pričom musí súd skonštatovať, že maloletá uvádzala rôzne odôvodnenia. Ako uviedla, bála sa reakcie obžalovaného v tom, či neublíži jej alebo mame, avšak na doplňujúcu otázku z čoho to usudzovala, odpovedala, že nevie alebo, že nevedela, či jej mamka bude veriť. Zároveň ale napríklad otcovi A. uviedla, že mu o tom nepovedala preto, lebo sa bála akoby zareagoval on. Okrem tohto zistenia znalkyňa skonštatovala aj možný sklon maloletej k zveličovaniu až vedomému klamstvu, pričom poukázala na značné rozpory vo výpovedi maloletej a ňou poskytnutých údajov zainteresovaným osobám o priebehu znásilnenia, ohľadom miesta, prítomnosti resp. neprítomnosti členov domácnosti s poukazom na konkrétne zistenia. Ohľadne znásilnenia uvádzala, že išlo o nedobrovoľný akt, čo za daných okolností je silný emočný zážitok a očakáva sa, že si to osoba ako bola Kristína (vzhľadom na jej vtedajší vek - v čase výsluchu mala trinásť rokov a inteligenciu) bude pamätať presnejšie.

Znalkyňa sa vyjadrila aj k zisteným možným motívom vedomého klamstva, a to vo forme pomsty voči matke - komplikovaný, neistý a miestami až negatívne ladený vzťah medzi ňou a matkou, hnev na matku za to, že prenášala na mal. Kristínu neadekvátnu zodpovednosť a množstvo povinností v domácnosti vrátane starostlivosti o mal. súrodencov a tiež matke vyčítala kladný vzťah k alkoholu. Zároveň sa jej nepáčilo matkine závislé správanie na svojom partnerovi a nakoniec i fakt, že od matky nemala pocit plnej dôvery voči nej, o čom svedčí i to, že jedným z dôvodov, prečo sa s vyšetrovanou udalosťou nezdôverila matke bol, že si myslela, že jej neuverí. Motívom možného vedomého klamstva vo forme pomsty voči otcovi mohla byť jeho údajne prísna výchova a obmedzovanie jej aktivít. Uvedenému zisteniu znalkyne nasvedčujú aj jednotlivé výpovede, keď napríklad svedok A. uviedol, že Kristína sa mu nezdôverila s možným sexuálnym násilím, ale sťažovala sa na obžalovaného, že ju sekíruje, zakazuje jej obľúbené činnosti ako aj to, že mama drží viac s obžalovaným ako s ňou. Tiež svedkyňa Q. okrem toho, že uviedla, že nič nenasvedčovalo tomu, aby dochádzalo k sexuálnemu zneužitiu mal. Kristíny, potvrdila, že obžalovaný sa zapájal do jej výchovy, maloletá skôr jeho poslúchla, mali konflikty ohľadne udržiavaniu poriadku v jej izbe a trestom boli najmä zákazy je obľúbených činností. Aj svedkyňa Q. popísala vzťah mal. Kristína a jej matky ako komplikovaný. Znalkyňa tiež zistila výraznú rozličnosť medzi vnútorným prežívaním (psychotraumatizácia) a vonkajším správaním maloletej (bežné, bezproblémové), ktorej

príčinou môžu síce byť obranné mechanizmy, ktorými vytesňuje či racionalizuje skutok, ale zároveň nie je možné vylúčiť, že sa jedná aj o vedomé klamstvo s úmyslom pomsty či už matke alebo otčimovi.

Ani samotné psychiatricko - sexuologické vyšetrenie obžalovaného H. nepreukázalo ani len prípadný sexuálny motív jeho protiprávneho konania, keďže nebola u neho zistená pedofilná ani hebefilná orientácia, a to vzhľadom na skutočnosť, že mal. Kristína mala mať v dobe skutku jedenásť až trinásť rokov.

Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania, pri pochybnosti o pravdivosti výpovede mal. S. a neexistencii uceleného súhrnu dôkazov, ktoré by jej výpoveď nejakým spôsobom podporovali, takto vzhliadol dôvodné pochybnosti o tom, že sa stal skutok, ktorý mal spáchať obžalovaný H.. Vina obžalovaného totiž musí byť založená na spoľahlivo zistenom skutkovom stave, vykonané dôkazy musia tvoriť logickú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom súhrne spoľahlivo preukazujú všetky okolnosti spáchaného skutku a usvedčujú tak obžalovaného, teda pre uznanie viny obžalovaného zo žalovaného skutku nestačí púha pravdepodobnosť alebo podozrenie, že sa skutok stal a že ho spáchal obžalovaný.

Na základe zistenia dôvodných pochybností, tieto súd riešil v zmysle zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Preto súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.